

en honorarlønnet Sekretær, og der er ydet lønnet Hjælp af en Kontorchef og en Fuldmægtig fra Centraladministrationen, men ogsaa her har det store Omfang, som Arbejdet har antaget, gjort, at den nuværende Ordning ikke kan anses for tilfredsstillende, og at der foruden Formanden maa ansættes fastlønnede Tjenestemænd ved Raadet, nemlig en Fuldmægtig og en Kontorassistent. Fuldmægtigen udnævnes af Kongen, og Lønningerne er ansatte i Overensstemmelse med Tjenestemandsløven. Den øvrige Medhjælp, som ikke vil andrage noget stort Beløb, maa søges bevilget paa Finansloven.

Hermed har jeg gennemgaaet de vigtigste nye Bestemmelser i dette Lovforslag. Det har vundet enstemmig Tilslutning hos alle Partier i Folketinget, og jeg haaber ogsaa, at det vil faa en let Gang gennem dette høje Ting. Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her.

Ejsing: Skönt vi ikke fra vor Side er meget begejstrede for at oprette Embeder og faa flere Statstjenestemænd ansat, kan jeg dog paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag. Af den højtærede Finansminister er der gjort opmærksom paa, at Lønningsraadet er blevet en meget betydelig Institution, og at man har lagt mere og mere Arbejde over paa det. Lønningsraadets Erklæring er blevet indhentet i alle principielle Tilfælde, er der blevet sagt. Jeg tror, at man er gaaet langt videre, man har ogsaa indhentet Erklæring i mange Enkelttilfælde, i Lønspørgsmaal, som drejede sig om enkelte Personer eller enkelte mindre Institutioner, og det mener jeg er rigtigt. Her foreslaar man at gøre Formanden uafhængig af andre Erhverv, for at han fuldt og helt kan ofre sig for dette Arbejde, og det kan vi ganske tiltræde. Denne Virksomhed er blevet saa omfattende, at selv en Mand som den nuværende Indehaver af Stillingen med den Arbejdsevne og Arbejdslyst, han har, ikke kan bestride mere — især da han nu tillige har faaet Forligsmandsinstitutionen under sig —, end han allerede har. Fra alle Sider har man indrømmet, at den nuværende Indehaver af Posten er fuldt i Stand til at røgte disse Sager; det blev ogsaa nu fremhævet af den højtærede Finansminister. Derfor kan vi være med til, at han bliver stillet uafhængig økonomisk og ogsaa paa andre Omraader, saa at han kan lede Forhandlingerne paa en upartisk og god Maade.

I Lønningskommissionen kostede det et stort Arbejde at faa alle de forskellige Tjenestemandsgrene ind under faste Rammer. Lønningerne fandtes i saa mange forskellige Love og var ikke nær ensartede i de forskellige Ministerier. Der kom let noget af dette frem, at den ene Etat brugte den anden Etat som Trappetrin paa Lønstigen. Den Ensartethed, der nu er blevet indført, udelukker den Slags Sammenligninger, og jeg tror, at det vil vise sig at være til stor Gavn i Fremtiden under Forhandlingerne om de Lønningslove, som vi ved vil komme. Den Fordel, som man skal have af at gøre Lønningsraadet til en mere fast Institution og lade Formanden faa en Stilling som Departementschef med direkte Forhandling med Finansministeren, skal være den, at alle fremtidige Lønlove nu gennem Lønningsraadet faar en ensartet Behandling, og der derigennem naas den Ligestilling, som er søgt gennemført ved selve den gældende Lønningslov. At Rigsdagen mener, at det bør være saadan, viser de to smaa Lovforslag, som ogsaa skal til Forhandling i Dag, om et Statshospital og et Sindssygehospital, hvor Lønningerne oprindelig var satte ind i selve Lovene, men i Folketinget tog man dem ud, fordi man ikke vil have Lønningerne spredt rundt i de forskellige Love, men de skal undergives en samlet Forhandling, efter at Lønningsraadet har haft dem til Overvejelse. Lønningerne spiller nu en saa stor Rolle paa Statens Budget — ja, paa Kommunernes Budgetter med —, at vi bør gøre alt, hvad vi kan, for virkelig at faa overvejet, hvor meget vi tør gaa med til. At der ogsaa i en nær Fremtid vil blive stillet Krav om forøgede Lønninger, ved vi jo, og jeg tror, at Lønningsraadet da vil kunne blive Rigsdagen en god Vejleder i Bedømmelsen af disse Forhold ved den Sagkundskab og det Materiale, det har. Stat og Kommune staar jo ikke saadan i det økonomisk, at vi kan lade staa til, og det gode Raad, der nu gives fra alle Sider, at nu maa vi alle spare, er der alligevel ingen af os, der rigtig vil følge, før vi bliver pisket dertil.

Der er ogsaa Spørgsmaal i Lønningsloven, som vistnok maa paa ny tages op til Overvejelse. Jeg nævner f. Eks. et saadant Punkt som Stedtillæget; det ankes der meget over fra forskellige Sider, og jeg tror, det bliver nødvendigt, at det bliver taget op til Overvejelse. Men foruden, hvad der direkte er blevet nævnt som hørende under Lønningsraadet, vil